

ก 3050

เตสิหิวส์

ฉบับที่ 18,057

วันจันทร์ที่ 22 มีนาคม พ.ศ. 2542

หน้า 10

ตามแกะรอยโรงไฟฟ้า

หินกรูด-อีแรริง

พิสูจน์ออสเตอเลีย

ปล่อยตั้งกลางเมือง

สิ่งแวดลอมเป็นปัญหาใหญ่ที่ก่อให้เกิด การคัดค้านการก่อสร้างโรงไฟฟ้าที่จังหวัดประจวบ ศิริขันธ์ และเป็นชนวนให้เกิดการชุมนุมประท้วง ของประชาชนในพื้นที่เนื่องจากประชาชนเกรง ว่าการก่อสร้างโรงไฟฟ้าดังกล่าวก่อให้เกิดมลพิษ และทำลายสิ่งแวดล้อม โดยเฉพาะการปล่อยสาร ซัลเฟอร์ไดออกไซด์เหมือนกับโรงไฟฟ้าแม่เมาะ จังหวัดลำปาง ของการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย (กฟผ.) เนื่องจากใช้ถ่านหินเป็นเชื้อเพลิง และเป็นปัญหามลพิษอยู่ในปัจจุบัน เพราะได้ ปล่อยสารซัลเฟอร์ไดออกไซด์เกินกว่าที่กรม ควบคุมมลพิษ กระทรวงวิทยาศาสตร์เทคโนโลยี และสิ่งแวดล้อมกำหนด

บริษัท ยูเนียนพาวเวอร์ ดีเวลอปเม้นท์ จำกัด เป็นบริษัท 1 ใน 3 บริษัทที่มีการลงทุน ก่อสร้างโรงไฟฟ้าและได้รับการต่อต้านอย่างรุนแรง จากกลุ่มประชาชนในพื้นที่บ้านโคกคาหอม อำเภอบางสะพาน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ดังนั้น เพื่อเป็นการชี้แจงให้ประชาชนในพื้นที่ได้ทราบ ข้อเท็จจริง บริษัท ยูเนียนฯ จึงได้พาสื่อมวลชน เดินทางไปชมโรงไฟฟ้าอีแรรังที่ใช้ถ่านหิน บิทูมินัสเป็นเชื้อเพลิง ที่รัฐนิวเซาท์เวลส์ ประเทศ ออสเตรเลีย

นายรอสส์ เซิร์ตตี้ ผู้จัดการฝ่าย บริการ บริษัท แปซิฟิกเพาเวอร์ จำกัด ซึ่งดำเนิน โครงการโรงไฟฟ้าอีแรรังเพาเวอร์ ชี้แจงว่า การก่อสร้างโรงไฟฟ้าอีแรรังเพาเวอร์ในระยะแรกได้คำนึง ถึงปัญหาหลัก 4 ประการคือ คุณภาพอากาศ น้ำ เสียง และทัศนียภาพ พร้อมสูเทคโนโลยีในการ ผลิต และการเดินเครื่องผลิตไฟฟ้า โดยเฉพาะ อากาศไม่มีปัญหา เนื่องจากโรงไฟฟ้าใช้ถ่านหิน บิทูมินัสมีกำมะถันเจือปนไม่เกิน 0.5% และใน ปัจจุบันรัฐบาลได้กำหนดให้มีการปล่อยก๊าซซัล ฟิวไรด์ออกไซด์ได้ไม่เกิน 600 พีพีเอ็ม ทำให้ไม่ จำเป็นต้องใช้เครื่องดักก๊าซซัลฟิวไรด์ออกไซด์ เนื่องจากการปล่อยสารซัลฟิวไรด์ออกไซด์ต่ำกว่า ที่มาตรฐานกำหนด

นอกจากนี้ได้มีการตั้งสถานีตรวจอากาศ 2 จุดประกอบด้วย ที่เมืองดอรากริก ห่างจากโรง ไฟฟ้าประมาณ 4 กิโลเมตร และที่เมืองมาร์คส์ พ้อยส์ ห่างจากโรงไฟฟ้า 15 กิโลเมตร เพื่อวัด ปริมาณกำมะถันในอากาศว่าสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด

ไว้หรือไม่ และถ้าหากตรวจสอบพบว่ามีกำมะถัน ในอากาศสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด ก็จะลดการผลิต กระแสไฟฟ้าลง รวมทั้งมีน้ำจากระบบหล่อเย็น ของโรงไฟฟ้าที่จะปล่อยลงสู่ทะเลสาบแมกควีรี 1,260 ลูกบาศก์เมตรต่อนาทีต่อชนิด และโรง ไฟฟ้าได้มีการนำน้ำจากพื้นที่ชุมชนที่ใช้แล้วมา บำบัดและปล่อยน้ำลงสู่ทะเลในอุณหภูมิต่ำไม่เกิน 35 องศาเซลเซียส โดยเห็นได้ว่าการปล่อยน้ำดัง กล่าวลงสู่ทะเลได้ทำให้เกิดหญ้าทะเลขึ้นหนาแน่น จากจุดปล่อยน้ำและมีปลาชุกชุม

นายไมเคิล คูเปอร์ วิศวกรสิ่งแวดล้อม บริษัท แปซิฟิกเพาเวอร์ จำกัด กล่าวว่า ส่วน ชี้แจงที่เชื่อถือจากการเผาถ่านหินคือชี้แจงว่า โรงไฟฟ้ามีวิธีการกำจัดฝุ่นด้วยการใช้ถุงผ้า โดย ฝุ่นมาจากปล่องไม่มีควันและมีกำมะถันไม่เกิน 0.5% สำหรับชี้แจงหนักทางโรงไฟฟ้าได้สร้างอ่าง เก็บน้ำขนาดเนื้อที่ 300 ไร่ เพื่อเก็บชี้แจงโดย

มีการลงทุนชุดท่อส่งชี้แจงตลอดเส้นทางได้เดินไป ช้างบ่อชี้แจง พร้อมชุดบ่อรอบ ๆ อ่างเพื่อดักน้ำที่ ชิมล้นออกมาแล้วส่งกลับเข้าไปใหม่ รวมทั้งตรวจ สอบผลกระทบต่อน้ำใต้ดินบริเวณใต้อ่างน้ำอย่าง น้อย 3 เดือนต่อครั้ง เพื่อป้องกันปัญหาการรั่วซึม และหากบ่อชี้แจงเต็มก็จัดหาบ่อใหม่ ซึ่งหากชี้แจง ที่ตกตะกอนจะเป็นวัตถุดิบเพื่อใช้สำหรับการผลิต ปูนซีเมนต์ นอกจากนี้บริษัทได้มีเครื่องฉีดน้ำ

30 จุด เพื่อป้องกันฝุ่น
ที่เกิดขึ้น โดยในแต่ละ
วันโรงไฟฟ้าต้องใช้น้ำ
ประมาณ 100 ล้าน
ลูกบาศก์เมตรต่อวัน
และมีบ่อเก็บกักน้ำไว้
หากมีเหตุการณ์ฉุกเฉิน
ซึ่งน้ำดังกล่าวสูบน้ำจาก
ทะเลสาบแมคควี

ส่วนกรณีปัญหา
การปล่อยสารเขเลเนียม
ลงทะเลสาบแมคควี

เนื่องจากเป็นสารชนิดที่เป็นโลหะหนักที่มีอยู่ใน
ด้านหินปลอมปนมากับซีเมนต์และหากได้รับการ
สะสมเป็นระยะเวลานานอาจเกิดปัญหาได้นั้น ไม่
ได้มาจากโรงไฟฟ้าของบริษัทแน่นอน คาดว่ามา
จากโรงไฟฟ้าเวสต์ฟ้อยท์ กับโรงตะกั่ว เนื่องจาก
โรงไฟฟ้าเวสต์ฟ้อยท์ไม่มีบ่อดักน้ำเหมือนโรง
ไฟฟ้าอีแวนส์

นายคูเปอร์ กล่าวว่า การขออนุมัติ

ของประชาชนมีน้อยมาก เนื่องจากโรงไฟฟ้า
ได้มีการเปิดโอกาสให้ประชาชนได้แสดงความคิดเห็น
และการแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ร่วมกัน ซึ่ง
ได้มีการจัดตั้งเป็นคณะกรรมการระหว่างประชาชน
ในพื้นที่และตัวแทนจากรัฐและผู้ดำเนินโครงการ
ทุก 1 เดือน หรือหากประชาชนมีข้อสงสัยก็
สามารถยื่นหนังสือถึงรัฐขอเข้าตรวจสอบราย
ละเอียดได้

นอกจากนี้ทางโรงไฟฟ้ามีหน่วยงานที่
ดูแลด้านสิ่งแวดล้อมเหมือนกับไทย โดยบริษัท
จะส่งรายงานด้านสิ่งแวดล้อมให้กับรัฐบาลในช่วง
ระยะเวลา 3 เดือนต่อ 1 ครั้ง และที่ผ่านมาหาก
มีปัญหาสิ่งแวดล้อมและทำให้ชาวบ้านไม่พอใจก็
เป็นเพียงการติดป้ายตามต้นไม้ต่าง ๆ เท่านั้น ไม่
มีการขออนุมัติหรือเดินขบวน

ปัจจุบันเห็นได้ว่าระบบการจัดการในโรง
ไฟฟ้าเป็นลักษณะครบวงจร เทคโนโลยีที่ใช้ใน
การผลิตได้ออกแบบให้มีความยืดหยุ่น โดย
สามารถหยุดการผลิตไฟฟ้าได้ทันทีหากพบว่ามี
ปัญหาด้านสิ่งแวดล้อม และถ้าหากหน่วยงานรัฐมี

การตรวจสอบพบว่ามีปริมาณกัมมันตภาพรังสีที่
กำหนดและโรงไฟฟ้ากระทำผิดจริงก็ดำเนินคดีตาม
กฎหมาย หรือสั่งปิดโรงไฟฟ้าทันที เพื่อให้แก้ไข
ปัญหาโดยเร็ว

สำหรับโรงไฟฟ้าอีแวนส์เพาเวอร์เดิมเป็น
รัฐวิสาหกิจและได้แปรรูปมาเป็นเอกชนทำให้ไม่มี
การต่อต้านการก่อสร้างโรงไฟฟ้าและตั้งอยู่ใน
บริเวณที่มีต้นไม้ล้อมรอบห่างจากหมู่บ้านเมือง
คอรากริกประมาณ 3 กิโลเมตร มีพื้นที่ประมาณ
1,000 ไร่ โดยเป็นโรงไฟฟ้า 1 ใน 7 ของรัฐ
นิวเซาท์เวลส์ที่ใช้ถ่านหินบิทูมินัสเป็นเชื้อเพลิง
โดยในแต่ละปีใช้ถ่านหินผลิตไฟฟ้าประมาณ 5.2
ล้านตัน มีกำลังการผลิตไฟฟ้า 2,640 เมกะวัตต์
ซึ่งไฟฟ้าที่ผลิตได้ประมาณ 25% ใช้ในรัฐ
นิวเซาท์เวลส์ ส่วนกำลังผลิตไฟฟ้าที่เหลือก็จำ
หน่ายให้กับรัฐอื่น ทั้งนี้โรงไฟฟ้าดังกล่าวเริ่ม
ก่อสร้างในปี 2520 และสามารถเดินเครื่องผลิต
กระแสไฟฟ้าระยะแรกได้ในปี 2525 และเปิดครบ
4 หน่วยในปี 2527 ซึ่งบลงทุนก่อสร้าง 1,800
ล้านเหรียญสหรัฐ นอกจากนี้โรงไฟฟ้าดังกล่าวได้มีการ
จัดสรรงบวิจัยและพัฒนาคุณภาพของถ่านหิน
อย่างต่อเนื่อง ซึ่งแต่ละปีใช้งบประมาณไม่ต่ำกว่า
50 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ทำให้ระบบการผลิตและ
เทคโนโลยีมีความทันสมัยและพัฒนาอย่าง
ต่อเนื่อง สำหรับราคาค่าไฟฟ้าที่จำหน่ายประมาณ
14-60 เหรียญสหรัฐต่อเมกะวัตต์ชั่วโมง โดยราคา
ขึ้นลงตามต้นทุนการผลิตที่เพิ่มขึ้น รัฐไม่มีการ
อุดหนุน อย่างไรก็ตาม ในบริเวณพื้นที่ก่อสร้าง
โรงไฟฟ้าบริษัทได้มีการตั้งโรงงานผลิตและซ่อมไวน์
ไว้ด้วย

แม้ว่าเทคโนโลยีด้านเครื่องจักรกล ที่
บริษัท ยูเนียนเพาเวอร์ ดีเวลลอปเมนต์ จำกัด
นำมาใช้ในการก่อสร้างโรงไฟฟ้าหินกรดเป็น
มาตรฐานเดียวกับที่โรงไฟฟ้าอีแวนส์ของประเทศ
ออสเตรเลียใช้อยู่ในขณะนี้ และถ่านหินที่ใช้ใน
การผลิตก็เป็นถ่านหินที่มีคุณภาพดีจากเหมือง
ถ่านหินบิลล์ก้าเหมือนกัน แต่ในปัจจุบันบริษัท
ยูเนียนมีความพร้อมแก่ไหนในการจัดระบบการ
จัดการและสร้างความมั่นใจให้กับประชาชนใน
พื้นที่ได้ว่าโครงการจะไม่ก่อให้เกิดปัญหาสิ่งแวดล้อม
และไม่ทำให้ประชาชนได้รับความเดือดร้อน.